

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jany Baricovej v právnej veci žalobcu **V. a. s.** so sídlom v K., *právne zastúpeného JUDr. N., advokátkou so sídlom v K., S. X.* proti žalovanému **Krajskému stavebnému úradu v Prešove** so sídlom v Prešove, Námestie Mieru 3, *zastúpeného JUDr. M., advokátom so sídlom v K., J. X.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 23. marca 2006 č. 2006-198/1539-2/SP-BUJ, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. apríla 2008 č. k. 1S 103/06-53, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. apríla 2008 č. k. 1S 103/06-53 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 23. marca 2006 č. 2006-198/1539-2/SP-BUJ. Uvedeným rozhodnutím žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Mesta Levoča zo dňa 12.1.2006 č. SÚ 88/431/06/Pt v celom rozsahu. Týmto rozhodnutím Mesto Levoča ako príslušný stavebný úrad v zmysle § 117 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 50/1976 Zb.) a primátor mesta ako príslušný správny orgán podľa § 13

ods. 5 a § 27 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení nariadil podľa § 87 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. vlastníkovi stavby (právnemu predchodcovi žalobcu V., a. s. K.) uskutočniť nevyhnutné opravy na stavbe „K. (2x nízkonapäťové, 1x vysokonapäťový – v súčasnosti bez napätia) uložené v chodníku pred domom na Námestí M. č. X. v L.“ na pozemku parcely č. KN 3/1 v katastrálnom území L.. Zároveň stavebný úrad podľa § 87 ods. 2 stavebného zákona určil vlastníkovi stavby podmienky špecifikované a popísané v citovanom rozhodnutí.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že prvostupňový správny orgán postupoval správne, ak uložil žalobcovi (jeho právnemu predchodcovi) vykonať nevyhnutné úpravy na stavbe „K.“, keďže na ich uloženie boli splnené podmienky podľa citovaného ustanovenia § 87 zákona č. 50/1976 Zb.. Nevyhnutnosť vykonania týchto úprav vyplýva z odborného statického posudku Ing. V., podľa ktorého základnou príčinou havárie bolo prekopanie resp. rozbúranie vrcholovej časti pri pokládke elektrických káblov. Krajský súd preto žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP ako nedôvodnú zamietol, keď dospel k záveru, že správne orgány sa dostatočne vysporiadali so všetkými námietkami žalobcu a vyvodili aj správny právny záver.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca žiadajúc, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, zrušil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove č. 2006/198/1539-2/SP-BUIJ zo dňa 23.3.2006 a rozhodnutie Mesta Levoča č. SÚ 88/431/06/Pt zo dňa 12.1.2006 v časti, ktorá sa týka povinnosti žalobcu vykonať stavebné úpravy na podzemných objektoch M. č. X. na Námestí M. v L. a na chodníku pred domom. Namietal, že súd sa mal oboznámiť so stavebným povolením na rekonštrukciu domu č. X., ale napriek ich návrhu, súd to nepokladal za podstatné a za nepodstatné to považoval aj príslušný stavebný úrad. Znalec Ing. V. ako príčinu vzniknutej havárie predmetnej klenby pokladá prekopanie resp. rozbúranie jej vrcholovej časti. Podľa jeho názoru to bolo v čase pokládky elektrických káblov, ale je to len jeho domnienka, nakoľko to mohlo byť práve v čase zasypávania pivnice suťou a odpadom, cez otvor za tým účelom prekopaným. Žalobca ďalej uviedol, že podľa vypracovaného posudku Ing. V. boli renovačné práce na objekte č. X. z dôvodu finančnej tiesne zastavené, nebolo zabezpečené statické zabezpečenie klenieb predmetných pivníc a nedošlo ani k zakonzervovaniu stavby. Stav klenieb pivníc a na nich ležiaceho chodníka sa rokmi zhoršoval a to až do takej miery, že ich pôvodne zamýšľanú opravu nie je možné zrealizovať, klenbu severnej pivnice je potrebné zbúrať a postaviť novú. Žalobca ďalej poukázal, že sa stotožňuje so stanoviskom znalca, že poruchy sa začali prejavovať až počas generálnej opravy objektu č. X.. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ ide chodník a pivnicu, tieto nie sú vo vlastníctve žalobcu a podľa ich názoru preto v rozpore s § 87 ods. 1 stavebný úrad nariadil

žalobcovi uskutočniť nevyhnutné úpravy na chodníku a v pivnici. Ďalej žalobca poukázal na to, že ak by aj pripustil, že pri realizácii stavby v roku 1974 došlo ich konaním k poškodeniu cudzieho objektu (za prípadnú škodu zodpovedá v zmysle Občianskeho zákonníka), je potom nárok na náhradu škody už premlčaný.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ustanovenia § 246c OSP v spojení s ustanovením § 10 ods. 2 OSP preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 87 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. ak stavba nezodpovedá základným požiadavkám na stavby (§ 43d), a tým ohrozuje alebo obťažuje užívateľov alebo okolie stavby, stavebný úrad vo verejnom záujme nariadi vlastníkovi stavby uskutočniť nevyhnutné úpravy na stavbe alebo na stavebnom pozemku. Nariadené úpravy je vlastník povinný vykonať na vlastné náklady.

Podľa § 43d ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.; stavba musí po celý čas ekonomicky odôvodnenej životnosti vyhovovať základným požiadavkám na stavby. Základnými požiadavkami sú:

- a) mechanická odolnosť a stabilita stavby
- c) hygiena a ochrana zdravia a životného prostredia
- d) bezpečnosť stavby pri jej užívaní.

Súd z obsahu spisového materiálu zistil, že rozhodnutím č. SÚ 88/431/06/Pt zo dňa 12.1.2006 Mesto Levoča ako stavebný úrad nariadil podľa § 87 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. žalobcovi, ako vlastníkovi stavby, uskutočniť nevyhnutné úpravy na stavbe „K. uložené v chodníku pred domom na Námestí M. č. X. v L.“ na pozemku parc. č. KN 3/1 v katastri územia L.. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 2006/198/1539-2/SP-BUJ zo dňa 23.3.2006 zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v celom rozsahu potvrdil.

Prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie opieral o zistenia uvedené v posudku znalca – statika Ing. V., v ktorom sa uvádza, že hlavnou príčinou narušenia statiky klenby pivnice je prebúranie vrcholu klenby pivnice počas pokládky elektrických káblov a že už počas výkopových prác muselo byť zrejmé, že došlo k odkrytiu podzemného objektu. Ostatné neskoršie pôsobiace vplyvy na stav klenieb je podľa znalca potrebné chápať ako podružné. Stavebný

úrad vychádzal aj zo stanoviska Ing. arch. M., podľa ktorého pri zakopávaní káblov do priestoru pod klenbou, muselo byť zrejmé, že sa jedná o stavebnú konštrukciu.

Žalobca vo svojom odvolaní uvádza, že znalec ako príčinu vzniknutej havárie predmetnej klenby pokladá prekopanie resp. rozbúranie jej vrcholovej časti. Podľa jeho názoru to bolo v čase pokládky elektrických káblov, ale je to len jeho domnienka, nakoľko podľa názoru žalobcu to mohlo byť práve v čase zasypávania pivnice suťou a odpadom cez otvor za tým účelom prekopaným. Táto námietka žalobcu nie je opodstatnená. Znalec totiž jednoznačne uviedol, čo bolo základnou príčinou vzniknutej havárie predmetnej klenby, a to prekopanie resp. rozbúranie vrcholovej časti pri pokládke elektrických káblov zo strany právneho predchodcu žalobcu. Naproti tomu žalobca neuviedol žiaden dôkaz, ktorým by spochybnil správnosť posudku znalca Ing. V., ale naopak jeho tvrdenia t. j. žalobcu sa zakladajú iba na domnienkach, ako uvádza, že to mohlo byť práve v čase zasypávania pivnice suťou a odpadom cez otvor za tým účelom prekopaným.

Neopodstatnená je aj námietka žalobcu, že pokiaľ ide o chodník a pivnicu, tieto nie sú vo vlastníctve žalobcu a podľa jeho názoru a preto v rozpore s § 87 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný úrad nariadil žalobcovi uskutočniť nevyhnutné úpravy na chodníku a v pivnici. Z obsahu ustanovenia § 43 stavebného zákona vyplýva, že stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou, ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Termínom „spojený so zemou“ sa rozumie spojenie pevným základom, upevnenie strojnými súčiastkami alebo zvarom pevný základ v zemi alebo inú stavbu, ukotvenie pilótami alebo lanami s kotvou v zemi alebo na inej stavbe, pripojenie na siete a zariadenia technického vybavenia územia, umiestnenie pod zemou. Z citovaného ustanovenia zákona č. 50/1976 Zb. vyplýva, že stavbou nie je len samotné káblové vedenie, ale i jeho ukotvenie o inú stavbu (teda jeho technická realizácia), alebo jeho pevný základ v zemi. I upevnenie stavby stavebnou činnosťou je teda neoddeliteľnou súčasťou stavby a musí takisto spĺňať základné požiadavky stavby (ustanovenie § 43 zákona č. 50/1976 Zb.). V prípade stavby „k. uložené v chodníku pred domom na Námestí M. v L. č. X.“ už prvostupňový stavebný úrad a následne i žalovaný zistili, že základné požiadavky stavby táto stavba vrátane jej neoddeliteľnej technickej súčasti jej upevnenia o inú stavbu, nespĺňa. Už v konaní pred prvostupňovým stavebným úradom bolo totiž preukázané, že stavba káblových vedení bola ukotvená o pevný základ resp. inú stavbu – dom č. X. tak, že stavebnou činnosťou bol odstránený vrchol klenby pivnice domu č. X., do ktorého boli vložené káblové vedenia a tieto boli zaliate nevystuženým betónom. Táto celá stavebná konštrukcia sa teda v zmysle ustanovenia § 43 považuje za stavbu. Úplným rozpadnutím stavebnej

konštrukcie vo vlastníctve žalobcu bola dotknutá aj stavba domu č. X., konkrétne jeho pivnice. Klenba pivnice je súčasťou stavebnej konštrukcie žalobcu, pretože jej stavebná úprava právnym predchodcom žalobcu bola použitá na spojenie stavby káblových vedení so stavbou domu č. X., a teda tvorila jej súčasť.

Napokon neopodstatnená je i námietka premlčania, na ktorú sa žalobca v podanom odvolaní dovoláva, nakoľko predmetom stavebného konania v danom prípade nie je nárok na náhradu škody, vo vzťahu ku ktorému by bolo možné sa touto námietkou zaoberať.

Nepochybil preto krajský súd, keď žalobu žalobcu podľa § 250j ods. 1 OSP ako nedôvodnú zamietol, keď dospel k záveru, že správne orgány sa dostatočne vysporiadali so všetkými námietkami žalobcu a vyvodili aj správny právny záver.

Najvyšší súd SR s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, také, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil. Prítom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému preto, že zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 6. mája 2009

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

